

verkregen van deze posten, en bezat van dit recht de bewijzen, grafelijke oorkonden, nu charters genoemd, die het stadsbestuur zorgvuldig bewaarde in een ijzeren kist in de Sint Laurenskerk. Bij de huldiging in Den Haag of kort daarop hadden enigen van de dienaars van de hertog, 'domestiquen', op brutale wijze deze benoemingsrechten weten te verwerven met de bedoeling, ze aan de meestbiedende te verkopen of te verpachten. Het was alles een zaak van geld geworden. Met Haarlem, Amsterdam, Leiden, Delft, Schiedam en andere Hollandse steden heeft Rotterdam een klacht bij Hertog Karel ingediend met het verzoek om deze rechten terug te krijgen. Karel heeft aan een commissie een onderzoek van de privileges ter plaatse gelast en daarna bepaald, dat de verlening van rechten aan zijn gunstelingen in strijd met de privileges, moest worden nietig verklaard. Rotterdam kreeg haar rechten alle terug. Het is dan voorjaar 1470 geworden¹⁹).

Hoewel de titel van ons artikel ons gebiedt speciaal aan de geschiedenis van het stadsbestuur van Rotterdam aandacht te schenken en ons dus in het bijzonder met het bestuurlijke aspect van Rotterdams geschiedenis, meer dan met het geografische, het economische of enig ander bezig te houden, willen we tenslotte nog een facet naar voren brengen. Rotterdam was al omstreeks 1300 een zelfstandige parochie en dat wil zeggen, dat het ook op kerkelijk gebied een eigen ruimte gekregen had in het bisdom Utrecht met een eigen pastoor en een eigen kerk. Het is bij de ene parochiekerk (vanaf 1460 de Sint Laurenskerk genoemd) en enkele kapellen gebleven. Omdat Rotterdam niet als kerkelijk centrum, zoals b.v. Utrecht, maar als handelscentrum tot bloei kwam, zou de ontwakende geestelijke belangstelling zich in later eeuwen gaan richten op de voor de hand liggende 'diesseitige' problemen van het openbare en persoonlijke leven, meer dan op het hiernamaals. Iets dergelijks heeft Schevill in zijn boek over de Medici gezegd van de stad Florence²⁰). In de vroege tijd waarover we tot nu toe hebben gesproken en waarbij we willen blijven, de tijd vóór 1500, stond echter de kerk ook in Rotterdam in het midden. Ter illustratie hiervan een paar feiten. De geestelijke broederschappen en de gilden vestigden vanaf 1420 ieder een altaar in de Sint Laurenskerk, waar zielemissen voor hun gestorven leden werden gelezen en waar zij regelmatig diensten hielden. - De kinderen van de school waren verplicht mee te zingen bij de missen in de kerk en liepen mee in de processies. - De stad betaalde in de 15de eeuw een derde deel van het